

1. Z jakiej ochrony sądowej korzystam w tym kraju jako ofiara naruszeń praw człowieka w kontekście biznesu? Czy ta ochrona obejmuje odszkodowanie?

Art. 8 [ustawy 4443/2016](#) stanowi, że: „1. W przypadku nieprzestrzegania zasady równego traktowania w kontekście czynności administracyjnej poszkodowanemu zapewnia się, poza ochroną sądową, również ochronę na podstawie art. 24–27 kodeksu postępowania administracyjnego ([ustawa 2690/1999](#), seria I nr 45). 2. Rozwiązanie stosunku, w którego kontekście doszło do naruszenia, nie wyklucza objęcia ochroną przed naruszeniem zasady równego traktowania. 3. Osoby prawne, stowarzyszenia lub organizacje, w tym partnerzy społeczni i związki zawodowe, których celem jest m.in. zapewnienie przestrzegania zasady równego traktowania bez względu na rasę, kolor skóry, narodowość lub przynależność do grupy etnicznej, pochodzenie, religię lub przekonania, niepełnosprawność lub przewlekłą chorobę, wiek, sytuację rodzinną lub status społeczny, orientację seksualną, tożsamość płciową czy cechy płciowe, mogą reprezentować ofiary naruszeń przed sądem oraz przed organami administracji pod warunkiem wyrażenia na to zgody w drodze aktu notarialnego – o ile jest to konieczne – lub dokumentu prywatnego z poświadczeniem podpisu”.

Ponadto art. 11 „Sankcje” tej ustawy stanowi, że: „1. Każdy, kto sprzedając towary lub świadcząc usługi, naruszy określony w niniejszej ustawie zakaz dyskryminacji ze względu na rasę, kolor skóry, narodowość lub przynależność do grupy etnicznej, pochodzenie, religię lub przekonania, niepełnosprawność lub przewlekłą chorobę, wiek, sytuację rodzinną lub status społeczny, orientację seksualną, tożsamość płciową lub cechy płciowe, podlega karze pozbawienia wolności od sześciu (6) miesięcy do trzech (3) lat i karze grzywny w wysokości od tysiąca (1 000) do pięciu tysięcy (5 000) euro. Czyny, o których mowa w niniejszym ustępie, ścigane są z urzędu. 2. Każdy przypadek dyskryminacji – stanowiący naruszenie przepisów niniejszej części – ze względu na rasę, kolor skóry, narodowość lub przynależność do grupy etnicznej, pochodzenie, religię lub przekonania, niepełnosprawność lub przewlekłą chorobę, wiek, sytuację rodzinną lub status społeczny, orientację seksualną, tożsamość płciową lub cechy płciowe ze strony osoby działającej w charakterze pracodawcy na dowolnym etapie poszukiwania pracy lub rekrutacji, w chwili zawarcia stosunku pracy lub odmowy jego zawarcia lub w trakcie trwania stosunku pracy, jego ważności, zmiany lub rozwiązania stanowi naruszenie prawa pracy, które podlega karom administracyjnym nakładanym przez Grecką Inspekcję Pracy (SEPE) na mocy art. 24 ustawy 3996/2011 ([seria I nr 170](#))”.

Ponadto w przypadku naruszenia zasady równego traktowania ze względu na rasę, kolor skóry, narodowość lub przynależność do grupy etnicznej, pochodzenie, religię lub przekonania, niepełnosprawność lub przewlekłą chorobę, wiek, sytuację rodzinną lub status społeczny, orientację seksualną, tożsamość płciową lub cechy płciowe ciężar udowodnienia przed sądem, że nie zaszły okoliczności stanowiące naruszenie tej zasady, spoczywa na stronie przeciwnej lub organie administracji. Zasadniczo strona poszkodowana jest również chroniona przed zwolnieniem lub niewłaściwym zachowaniem w reakcji na złożoną przez nią skargę lub wniosek o przyznanie ochrony prawnej.

2. Czy w tym kraju istnieją specjalne przepisy dotyczące rażących przypadków łamania praw człowieka? Czy przepisy te mają zastosowanie do przestępstw przeciwko środowisku lub poważnych przypadków wyzysku pracowników?

Z art. 78 lit. i) [ustawy 4052/2012](#) wynika, że „szczególny wyzysk w pracy stanowią takie warunki pracy, w tym warunki pracy wynikające z dyskryminacji ze względu na płeć lub z innych względów, które są rażąco nieproporcjonalne w stosunku do warunków pracy legalnie zatrudnionych pracowników, wpływają np. na zdrowie i bezpieczeństwo pracowników oraz naruszają godność ludzką”. Art. 89 ust. 3 stanowi, że „w przypadku nielegalnego zatrudnienia małoletniego bez opieki, który jest obywatelem państwa trzeciego, właściwe organy ścigania podejmują wszystkie niezbędne czynności, aby ustalić tożsamość i obywatelstwo takiego małoletniego oraz określić, czy pozostaje on bez opieki. Ponadto właściwe organy ścigania dokładają starań, aby niezwłocznie określić miejsce pobytu jego rodziny, i natychmiast podejmują niezbędne działania, aby zapewnić małoletniemu przedstawiciela ustawowego oraz, w stosownych przypadkach, pełnomocnika procesowego w postępowaniu karnym. Prokurator właściwy ds. małoletnich lub, w jego braku, właściwy prokurator przy sądzie pierwszej instancji – jeżeli nie ustalono miejsca pobytu rodziny małoletniego lub jeżeli prokurator stwierdził, że w obecnych okolicznościach repatriacja nie służy dobru małoletniego – może nakazać podjęcie wszelkich właściwych działań, aby zapewnić małoletniemu ochronę do czasu wydania wyroku przez sąd; w tym celu w terminie trzydziestu dni prokurator składa wniosek o ustanowienie opiekuna zgodnie z art. 1532, 1534 i 1592 kodeksu cywilnego. 4. Osobom tym zapewnia się odpowiednie warunki bytowe, jeżeli nie dysponują wystarczającymi środkami utrzymania i jeżeli właściwy prokurator przy sądzie pierwszej instancji uzna to za konieczne. 5. Właściwe organy ścigania, organy sądowe i policja w pierwszej kolejności dbają o ochronę i bezpieczeństwo wspomnianych ofiar zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami, i o zapewnienie im usług tłumaczenia pisemnego i ustnego, jeżeli ofiary nie mówią po grecku, oraz pouczają je o przysługujących im prawach, dostępnych usługach i wszelkiej dostępnej pomocy prawnej, która może okazać się konieczna”.

3. Jestem ofiarą naruszenia praw człowieka wynikającego z działalności europejskiej korporacji transnarodowej, które miało miejsce poza Unią Europejską. Czy mam dostęp do wymiaru sprawiedliwości w tym kraju, jeżeli nie jestem obywatelem UE lub nie mieszkam w UE? Na jakich warunkach mogę wysuwać roszczenia w związku z naruszeniem moich praw? Gdzie mogę znaleźć dodatkowe informacje?

Nie istnieje taka możliwość.

4. Czy rzecznicy praw człowieka, organy ds. równości lub krajowe instytucje praw człowieka pomagają ofiarom naruszeń praw człowieka dokonywanych przez europejskie korporacje transnarodowe poza Unią Europejską? Czy organy te mogą zbadać moją sprawę, jeżeli nie jestem obywatelem UE i nie mieszkam w UE? Czy w tym kraju są inne służby (takie jak inspektorat ochrony środowiska lub inspekcja pracy), które mogą zbadać moją sprawę? Gdzie mogę znaleźć informacje o moich prawach?

Nie istnieje taka możliwość.

5. Czy w tym kraju nakłada się na europejskie korporacje transnarodowe obowiązek ustanowienia mechanizmów rozpatrywania skarg lub zapewnienia usług mediacji w sprawach naruszeń wynikających z ich działalności gospodarczej? Czy obowiązek ten ma również zastosowanie do naruszeń, które miały miejsce poza Unią Europejską? Kto odpowiada za monitorowanie takich działań w tym kraju? Czy są dostępne oficjalne raporty zawierające informacje o funkcjonowaniu tych systemów?

Grecja nie nakłada na europejskie korporacje transnarodowe obowiązku ustanowienia mechanizmów rozpatrywania skarg ani zapewnienia usług mediacji w sprawach naruszeń wynikających z ich działalności gospodarczej.

6. Czy mam szczególne prawa, jeżeli jestem bezbronną ofiarą i chcę dochodzić roszczeń z tytułu naruszeń praw człowieka w kontekście biznesu? Czy przysługuje mi prawo pomocy, a jeżeli tak, to na jakich warunkach? Jakie koszty zostaną pokryte w ramach prawa pomocy? Czy prawo pomocy przysługuje mi na takich samych warunkach, jeżeli nie jestem obywatelem UE i nie mieszkam w UE?

Z art. 78 lit. i) [ustawy 4052/2012](#) wynika, że „szczególny wyzysk w pracy stanowią takie warunki pracy, w tym warunki pracy wynikające z dyskryminacji ze względu na płeć lub z innych względów, które są rażąco nieproporcjonalne w stosunku do warunków pracy legalnie zatrudnionych pracowników, wpływają np. na zdrowie i bezpieczeństwo pracowników oraz naruszają godność ludzką”. Art. 89 ust. 3 stanowi, że „w przypadku nielegalnego zatrudnienia małoletniego bez opieki, który jest obywatelem państwa trzeciego, właściwe organy ścigania podejmują wszystkie niezbędne czynności, aby ustalić tożsamość i obywatelstwo takiego małoletniego oraz określić, czy pozostaje on bez opieki. Ponadto właściwe organy ścigania dokładają starań, aby niezwłocznie określić miejsce pobytu jego rodziny, i natychmiast podejmują niezbędne działania, aby zapewnić małoletniemu przedstawiciela ustawowego oraz, w stosownych przypadkach, pełnomocnika procesowego w postępowaniu karnym. Prokurator właściwy ds. małoletnich lub, w jego braku, właściwy prokurator przy sądzie pierwszej instancji – jeżeli nie ustalono miejsca pobytu rodziny małoletniego lub jeżeli prokurator stwierdził, że w obecnych okolicznościach repatriacja nie służy dobru małoletniego – może nakazać podjęcie wszelkich właściwych działań, aby zapewnić małoletniemu ochronę do czasu wydania wyroku przez sąd; w tym celu w terminie trzydziestu dni prokurator składa wniosek o ustanowienie opiekuna zgodnie z art. 1532, 1534 i 1592 kodeksu cywilnego. 4. Osobom tym zapewnia się odpowiednie warunki bytowe, jeżeli nie dysponują wystarczającymi środkami utrzymania i jeżeli właściwy prokurator przy sądzie pierwszej instancji uzna to za konieczne. 5. Właściwe organy ścigania, organy sądowe i policja w pierwszej kolejności dbają o ochronę i bezpieczeństwo wspomnianych ofiar zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami, i o zapewnienie im usług tłumaczenia pisemnego i ustnego, jeżeli ofiary nie mówią po grecku, oraz pouczają je o przysługujących im prawach, dostępnych usługach i wszelkiej dostępnej pomocy prawnej, która może okazać się konieczna”.

Zgodnie z [ustawą 3226/2004](#) pomoc prawna przysługuje obywatelom państw członkowskich UE o niskich dochodach, a także obywatelom państw trzecich i bezpaństwowcom o niskich dochodach, pod warunkiem że legalnie przebywają lub zamieszkują na terytorium UE. Pomoc prawna nie przysługuje obywatelom państw trzecich i bezpaństwowcom, którzy nie zamieszkują ani nie przebywają legalnie na terytorium UE.

Przyznanie pomocy prawnej oznacza zwolnienie z części lub całości kosztów postępowania oraz, na wyraźne żądane wnioskodawcy, powołanie adwokata, notariusza i komornika w celu ochrony interesów wnioskodawcy, reprezentowania go przed sądem i zapewnienia mu pomocy, która jest mu niezbędna, aby mógł dokonać koniecznych czynności.

Ostatnia aktualizacja: 20/08/2020

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej.

Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi.

Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.